

Filantropija očima djeteta-mojim očima“

Svaka osoba, koliko god godina imala, može učiniti jednu stvar. Može pomoći. Mislim da je pomaganje u životu jako važno jer nas čini jačima. To ne moraju biti velike stvari jer ono što se nekome čini malo, drugome može biti puno.

Imam tetu koja ima *retinitis pigmentosa*, odnosno slijepa je. Kada je bila mala, bila je u inkubatoru gdje je došlo do oštećenja vida. Svaki put kada sam s njom, pomažem joj u kuhanju, čišćenju ili pronalasku stvari. Također, pomažem joj kada treba prijeći preko ceste ili hodati po stepenicama. U trgovinama joj dajem savjete i opisujem joj svaku stvar da bi se lakše snašla. Najviše joj volim čitati. Iako postoje knjige za slijepu, ona se uvijek bolje osjeća kada joj ja čitam i kada smo zajedno. Kada provodim vrijeme s njom, vidim da joj nije lako i uvijek sam spremna pomoći. Da se na minutu stavim u njezinu poziciju i samo na trenutak zatvorim oči, moj bi se život potpuno promijenio. Postao bi težak i tmuran. Zbog toga sam uvijek spremna dati sve od sebe da joj pomognem i učinim joj život lakšim. Budete li vidjeli osobu u kolicima ili staru i nemoćnu osobu, nemojte se praviti da ne postoji, već joj pomozite. Ljudi obično kažu da razumiju bol osoba koje trebaju pomoć, ali nitko ne može osjetiti bol čovjeka koji je cijeli život u kolicima ili čovjeka koji ne čuje i ne vidi. Zato, kada pomognem svojoj teti, osjetim da sam joj barem malo olakšala život. Ako je čovjek drugačiji od nas, mi se ne trebamo ponašati drugačije prema njemu. To je bitna stvar kod pomaganja. Neki su ljudi sebični i za pomoć traže protuuslugu, dok drugi volontiraju i zadovoljstvo im je pomagati.

Bit ovoga je da naučimo pomagati i činiti dobro. Moramo biti ljudi i suosjećati s drugima. Stoga, učinite dobro djelo i izmamite osmijeh na tužnim licima!

Lara Fabris, VIII.b

OŠ Veli Vrh Pula

mentor: Igor Jovanović, prof.